

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Anna Skibińska

Protokolant: Katarzyna Jagiełło

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 marca 2019 r., 9 maja 2019 r., 11 czerwca 2019 r., 28 sierpnia 2019 r., 24 września 2019 r., 10 października 2019 r., 14 listopada 2019 r., 9 stycznia 2020 r.

s p r a w y : **T. L.**

syna A. i M. zd. O.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 maja 2018 roku w K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, że kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), jadąc ul. (...), znajdując się na obwodnicy miasta, na łuku jezdni dwupasmowej, wjeżdżając do tunelu poruszał się po mokrej nawierzchni drogi z nadmierną prędkością 81 km/h, przekraczając na tym odcinku drogi prędkość administracyjnie dopuszczalną o 41 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad kierowanym przez siebie pojazdem, zjechał na przeciwny pas jezdni doprowadzając do czołowego zderzenia z J. Ś. jadącym w przeciwnym kierunku w sposób prawidłowy na skuterze P. o nr rej. (...), powodując u niego rozległy uraz wielonarządowy w postaci urazu klatki piersiowej ze złamaniem kręgosłupa piersiowego na wysokości Th5, z ogniskami stłuczenia płuc lewego i prawego, rozległe obrażenia miednicy po prawej stronie (zmiażdżenie miednicy) z dużą raną miażdżono szarpaną w okolicy pachwiny prawej, rozległy uraz kończyn dolnych ze złamaniami otwartymi kości udowej prawej i lewej, który to uraz doprowadził do następnego masywnego krwotoku wewnętrznego i wstrząsu krwotocznego i pourazowego skutkującego zgonem pokrzywdzonego na miejscu,

tj. o czyn z art. 177 § 1 i 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **T. L.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku eliminując z opisu czynu sformułowanie „znajdując się na obwodnicy miasta”, tj. czynu z art. 177 § 1 i 2 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **T. L.** okres zatrzymania od 29 maja 2018 r. godz. 20:45 do 31 maja 2019 r. godz. 18:25;

III. na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **T. L.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od 29 maja 2018 r. do 14 stycznia 2020 r.

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **T. L.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. Ś. kwotę 3000 (trzech tysięcy) złotych tytułem kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza w całości od oskarżonego **T. L.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3.9964,92 zł (trzech tysięcy dziewięciuset sześćdziesięciu czterech złotych dziewięćdziesięciu dwóch groszy), w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 400 (czterysta) złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 1983/18</i>	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>			
1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u>			
<i>Fakty uznane za udowodnione</i>			

Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1	T. L.	art. 177 § 2 kk	Czyn opisany w części wstępnej wyroku, przy wyeliminowaniu sformułowania „znajdące się na obwodnicy miasta”	<p>Dokumentacja medyczna – k. 7,</p> <p>Protokoły oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8-12, 24-25, 38, 80-82, 83-90, 168-174, 226-231, 232, 240, 245-249, 252-253,</p> <p>Plan miejsca wypadku – k. 294,</p> <p>Monitoring – k. 16,</p> <p>Zeznania świadka P. F. – k. 20-21,</p> <p>Zeznania świadka M. L. – k. 23, 439,</p> <p>Zeznania świadka K. M. – k. 95-96, 439</p> <p>Opinie biegłych – k. 46-52, 59, 91-91, 102-140, 277-279, 311-339,</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego – k. 437,</p>
Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1	T. L.	art. 177 § 2 kk	Popołnienie czynu na obwodnicy miasta	Stosownie do art. 168 k.p.k. fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu, jest faktem powszechnie znanym, że K. nie posiada obwodnicy, a ulica (...) znajduje się w centrum miasta
2. <u>OCena DOWODÓW</u>				
2.1. <u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>				
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
	Zeznania świadka P. F. wyłącznie w zakresie trasy pokonanej przez T. L. oraz warunków panujących w miejscu zdarzenia	Brak podstaw do kwestionowania dowodu, dowód koresponduje z pozostałą częścią materiału dowodowego, w zakresie, w jakim został uznany za wiarygodny		

	Wyjaśnienia oskarżonego k. 437	Korespondują z opiniami biegłych	
	Dokumentacja medyczna – k. 7, Protokoły oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 8-12, 24-25, 38, 80-82, 83-90, 168-174, 226-231, 232, 240, 245-249, 252-253, Plan miejsca wypadku – k. 294, Monitoring – k. 16,	Treść dokumentów zawartych w aktach sprawy nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości, gdyż zostały one sporządzone w prawidłowy sposób, przez osoby posiadające ku temu stosowne uprawnienia, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana.	
	Opinie biegłych – k. 46-52, 59, 91-91, 102-140, 277-279, 311-339,	Opinie biegłych Sąd ocenił jako jasne, spójne, wyczerpujące, sporządzone w oparciu o szeroką wiedzę specjalistyczną biegłych. Opinie nie były w żaden sposób kwestionowane.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
	Zeznania świadka P. F. w zakresie, w jakim świadek wskazuje, że T. L. odbił na lewo by uniknąć zderzenia z motocyklistą jadącym jadącym w kierunku pojazdu T. L., jak również w zakresie prędkości motocykla	Sprzeczność z wyjaśnieniami samego oskarżonego oraz opiniami biegłych	
	Wyjaśnienia oskarżonego – k. 61-62, 72, 354, -	Sprzeczność z późniejszymi wyjaśnieniami samego oskarżonego oraz opiniami biegłych	
	Zeznania świadka A. S. – k. 236-237, 486	Sprzeczność z wyjaśnieniami samego oskarżonego oraz opiniami biegłych	
3. <u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I	T. L.

	postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
Sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości. Materiał dowodowy dowodzi, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Czynem tym wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 177 § 1 i 2 k.k.				
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				

	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
	3.5. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
4. <u>KARY,</u> <u>Środki Karne,</u> <u>PRzepadek,</u> <u>Środki</u> <u>Kompensacyjne i</u> <u>środki związane</u> <u>z poddaniem</u> <u>sprawcy próbie</u>				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
T. L.	I	I	W myśl art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach	

przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1). Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie

społecznemu
poczuciu
sprawiedliwości, a
także zachowanie
się pokrzywdzonego
(§ 2). Wymierzając
karę sąd bierze
także pod uwagę
pozytywne wyniki
przeprowadzonej
mediacji pomiędzy
pokrzywdzonym a
sprawcą albo ugodę
pomiędzy nimi
osiągniętą w
postępowaniu przed
sądem lub
prokuratorem (§ 3).

Sąd nie dostrzegł
żadnych
okoliczności
łagodzących wobec
oskarżonego.

Uprzedniej
niekaralności
oskarżonego Sąd
nie ocenił jako
okoliczności
łagodzącej,
albowiem stan taki
winien stanowić
normę w życiu
każdego człowieka.
Zgodnie z
powołanym
przepisem Sąd
winien brać pod
uwagę m.in. sposób
życia przed
popęlnieniem
przestępstwa.

Oskarżony w dacie
popęlnienia
zarzucanego mu w
niniejszym
postępowaniu czynu
był osobą niekaraną,
niemniej jednak
w jego życiu

miał miejsce szereg zdarzeń nietypowych z punktu widzenia życia przeciętnego człowieka, które winny skłonić go do ostrożności w prowadzeniu pojazdu i stanowić dla niego przestrozę. Oskarżony w nieodległej przeszłości brał bowiem udział w zdarzeniu drogowym, w którym inny uczestnik tego zdarzenia poniósł śmierć. Konsekwencją tego zdarzenia było postępowanie karne toczące się z aktywnym udziałem oskarżonego. Oskarżony poznał treść stawianego mu wówczas zarzutu, brał udział w przesłuchaniu go jako podejrzanego, złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, miał świadomość wyznaczenia posiedzenia przed Sądem w tej sprawie, a więc prowadzenia przeciwko niemu postępowania sądowego. Rozsądnie myślący dorosły człowiek wyprowadziłby z tego szeregu zdarzeń wnioski skłaniające go do podjęcia

takich zachowań, które umożliwiłyby mu uniknięcie w przyszłości ponownego uczestnictwa w takich zdarzeniach. Oskarżony z uprzednich zdarzeń żadnych wniosków nie wyciągnął. Do zdarzenia objętego zarzutem w niniejszym postępowaniu doprowadził wykazując się daleko idącym lekceważeniem zasad ruchu drogowego. Jak wynika z niekwestionowanych przez strony ustaleń w postaci opinii biegłych, opartych również na danych zapisanych w pamięci samochodu kierowanego przez oskarżonego, będąc w centrum miejscowości turystycznej, w terenie nie tylko zabudowanym, ale objętym dodatkowym ograniczeniem prędkości do 40 km/h kierował samochodem z prędkością 81 km/h, a więc przekraczającą przeszło podwójnie prędkość dopuszczalną, ale nadto wynoszącą 90 % prędkości

maksymalnej
dozwolonej w
terenie
niezabudowanym. Z
prędkością taką
oskarżony poruszał
się nie tylko
na drodze z
ograniczeniem do
40 km/h, ale
z prędkością taką
wjechał w tunel,
który z racji swych
walorów
konstrukcyjnych
stanowi utrudnienie
zarówno w
obserwacji drogi, z
racji zaciemnienia
z jakim należy
się liczyć wjeżdżając
do tunelu, ale
również możliwych
utrudnień w zakresie
przyczepności
samochodu, z czym
ostatecznie
oskarżony miał do
czynienia, albowiem
tunel z racji swej
oczywistej
konstrukcji utrudnia
wysychanie jezdni
i należy się
liczyć z wilgocią
na jej powierzchni.
Ponadto w
początkowej części
tunelu, do którego
oskarżony wjechał z
opisaną prędkością
znajduje się zakręt,
dodatkowo
ograniczający
widoczność. Zakręt
ten jest dostrzegalny
dla każdego
kierującego
prawidłowo
obserwującego

			<p>drogę i winien skłonić kierującego do podejmowania takich manewrów i utrzymywania takiej prędkości, która umożliwi panowanie nad kierowanym pojazdem. Opisane niedogodności, z jakimi spotyka się kierujący przejeżdżając przez opisany tunel nie mogą w żaden sposób stanowić usprawiedliwienia dla oskarżonego, albowiem to na kierującym, stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym ciąży obowiązek jazdy z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności rzeźby terenu, jak również stanu i widoczności drogi. W tej sytuacji, uwzględniając tragiczne konsekwencje czynu oskarżonego Sąd uznał za zasadne wymierzenie mu kary czterech lat pozbawienia wolności.</p>
T. L.	III	III	Okoliczności przyjęte przez Sąd jako obciążające przy wymiarze kary

			były również istotne dla wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów. Opisany powyżej sposób prowadzenia pojazdu, absolutna lekkomyślność w zakresie ograniczeń wynikających zarówno z ograniczenia prędkości, jak i ukształtowania i walorów miejsca zdarzenia, przy uwzględnieniu tragicznych konsekwencji zachowania oskarżonego jako kierowcy przemawia za orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dziesięciu lat	
5. <i>Inne</i> <u>ROZSTRZYGNIECIA</u> <u>ZAwarte w</u> <u>WYROKU</u>				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
T. L.	II		Art. 63 § 1 i 5 k.k. stanowi, że na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie,	

		<p>zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Za dzień przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności. Stosownie do powołanych przepisów Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie.</p>
T. L.	IV	<p>Art. 63 § 4 k.k. stanowi, że na poczet orzeczonego środka karnego, o którym mowa w art. 39 pkt 3, zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu. Stosownie do tego przepisu Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres</p>

			zatrzymania prawa jazdy.
<u>6. Omówienie innych zagadnień</u>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.			
<u>7. Koszty procesu</u>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
T. L.	V i VI	W myśl art. 627 k.p.k. od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na	

		<p> rzecz oskarżyciela posiłkowego. Z uwagi na wiek oskarżonego, posiadane wykształcenie i brak przeciwwskazań do wykonywania pracy zarobkowej Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych i zasądził od oskarżonej koszty sądowe w całości, jak również zasądził na rzecz oskarżyciela posiłkowego należność z tytułu ustanowienia pełnomocnika z wyboru. </p>	
<p>6. <i>Podpis</i></p>			